

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๑๒) และมาตรา ๗๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับ มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. ๒๕๕๐

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานภายในส่วนงาน

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ อาจถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) สมควรไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) ขาดจากการมีสัญชาติไทย

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือ

เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๕) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

- (๗) เป็นผู้ไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - (๘) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
 - (๙) มีการเลิกหรือยุบส่วนงาน หน่วยงาน หรือตำแหน่งที่มีข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่มหาวิทยาลัยยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
 - (๑๐) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๑๑) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภามหาวิทยาลัยมีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
 - (๑๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
 - (๑๓) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัยได้
- การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตาม (๑) ถึง (๑๑) ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้
- การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตาม (๑๒) ถึง (๑๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่าข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๔ (๑) หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามข้อ ๔ (๕) ให้อธิการบดีโดยมติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

กรณีที่ไม่ใช่หลักฐานปรากฏชัดเจน แต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๕) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง หากผลการสอบหาข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ หรือทำให้เชื่อได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมีพฤติการณ์ตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๕) ให้อธิการบดี โดยมติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สั่งให้ออกได้ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๖ ข้าราชการผู้ใดจะสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ตามข้อ ๔ (๒) จะต้องยื่นคำขอและรายละเอียดตามแบบคำขอท้ายข้อบังคับนี้ โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีก่อนไปปฏิบัติงานล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษโดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี ให้ยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันได้

การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน กรณีสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาตได้เท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และผลประโยชน์ของทางราชการ หากมีผลกระทบต่อจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือข้าราชการผู้นั้นอยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการชดเชยหรือปฏิบัติราชการตามข้อผูกพันกับทางราชการจะไม่อนุญาตก็ได้ กรณีที่อธิการบดีมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ความในข้อนี้ไม่ใช้บังคับกับข้าราชการผู้ไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๗ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดขาดจากการมีสัญชาติไทย ตามข้อ ๔ (๓) หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ตามข้อ ๔ (๔) ให้อธิการบดีโดยมติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ขาดจากการมีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ข้อ ๘ เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ตามข้อ ๔ (๕) หรือศาลพิพากษาให้ข้าราชการผู้ใดเป็นบุคคลล้มละลาย ตามข้อ ๔ (๖) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน และให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา

ข้อ ๙ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามข้อ ๔ (๗) หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๔ (๘) ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนมีพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์หรือทำให้เชื่อได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมีพฤติการณ์ตามข้อ ๔ (๗) หรือ (๘) ให้อธิการบดีโดยมติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสอบสวนทางวินัย มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อมีการเลิกหรือยุบส่วนงาน หน่วยงาน หรือตำแหน่งที่มีข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ ตามข้อ ๔ (๙) ให้อธิการบดีโดยมติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เว้นแต่มหาวิทยาลัยยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่มีการเลิกหรือยุบส่วนงาน หน่วยงาน หรือตำแหน่งที่มีข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ ๑๑ เมื่อข้าราชการผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามข้อ ๔ (๑๐) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน และให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๑๒ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ ตามข้อ ๔ (๑๑) ให้อธิการบดีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา หากสภามหาวิทยาลัยมีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกได้ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อบังคับนี้ จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่ออธิการบดีเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณามีมติในการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ หรือรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ ตามข้อ ๖ ข้อ ๘ และข้อ ๑๑ หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการมิได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้อธิการบดีทบทวนการดำเนินการเพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๕ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อบังคับนี้ ให้ทำเป็นคำสั่งระบุเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการ ระบุวันที่ให้คำสั่งมีผลใช้บังคับ รวมทั้งต้องแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

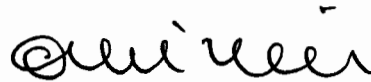
ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๑๖ การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เว้นแต่การใดที่มีได้กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์อานนท์ เทียงตรง)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อ
รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๗ ได้บัญญัติให้การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการเพื่อ
รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การ
ดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ และเป็นหลักประกันความเป็นธรรมแก่
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
ดำเนินการดังกล่าวจึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับฉบับนี้